

ת"פ 17551/01/22 - מדינת ישראל נגד נادر רабח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22-01-17551 מדינת ישראל נ' רבאח

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ'

בעניין: מדינת ישראל ע"י עוזי ערן מהמחלקה לחקירות

שוטרים בפרקיליטות המדינה
המואשימה

נגד

נادر רабח

ע"י עוזי כרמלי ועוזי ארץ אלוש

הנאשם

זכור דין

רקע

בזמןים הרלוונטיים לאישום שירת הנאשם במשטרת ישראל כקצין בדרגת רב פקד בבסיס מג"ב בירושלים, כסגן מפקד יחידה.

במועד שקדם ליום 20.4.19 קנה הנאשם מצלמה נסתרת המאפשרת תיעוד חזותי וקולית (להלן: **המצלמה**) והתקין במכשיר הטלפון שלו ישומון ייעודי, המאפשר לו לצפות בשידורי המצלמה באופן ישיר.

ביום 19.4.20 בסמוך לשעה 1:30 הטעין הנאשם את המצלמה בחדרה של שוטרת בשירות חובה ביחידת פיקד, צילם אותה כשהיא בערים מלא וכאשר התלבשה (להלן: **מתלוננת א'**).

ביום 3.7.20 בשעה 22:30, בעת שהיא מפקד תווך בבסיס, נכנס הנאשם לחדר מגורים של שוטרות חובה עליון פיקד, והטעין שם את המצלמה בכיס של אפוד, באופן שהמצלמה תיעדה את החדר ואת המקלחת. בסמוך לשעה 23:00 נכנסה לחדר אחת השוטרות (להלן: **מתלוננת ב'**), ובמועד המצלמה פעילה, פשתה את בגדיה, נכנסה למקלחת והתקלה. כחצי שעה לאחר שהתקלה מתלוננת ב', היא גילתה את המצלמה.

בשל מעשים אלו, הורשע הנאשם, על פי הודהתו, בעבירות פגיעה בפרטיות, האזנת סתר ומרמה והפרת אמון. בנוסף, כי הנאשם הודה בעבודות כתוב האישום והוראות החיקוק העולות ממנו במלואן, שלא במסגרת הסדר דיןוי עם המואשימה.

להשלמת התמונה אוסף, כי כתב האישום לא ייחס לנายนם כי פועל מתוך מניע מיini. מתלוננת ב' ביקשה כי המואשימה תיחס לנายนם עבירה של מעשה מגונה, אף עטרה בבית המשפט העליון, אך עמדתה לא התקבלה (בג"ץ 22/1869, פלונית נ' פרקליט המדינה ואח', פסק דין מיום 6.4.22).

ראיות לעונש

עמוד 1

מהצהרת נגעת עבירה שהגישה מתלוננת א' עולה, כי היא חששת פן יפגעו בפרטיותה במקומות ציבוריים כגון בתים פרטיים. לדבריה, היא טרודה מהמחשבה האם תמנותה הופצו ברבים והוא פגעה מכך שהיא אדם אשר פגע בה הוא מפקדה.

מתלוננת ב'

מתלוננת ב' העידה לפני בפתח פרשת העונש. לדבריה, מאז שגילהה צולמה במכשיר נסתרת היא מתקשה לתקן ובעין היותר, אינה מרגישה בטוחה בדירה בה מתגוררת במעונות סטודנטים, מחשש שהיא מצולמת, ובודקת בכל פעם האם יש במקום מצולמה. עוד אמרה, כי היא מתקשה לשימוש בתאי שירותים ציבוריים ובתאי מזינה בחניות פרטיים. עוד צינה כי היא סובלת מקשיי שינה, מתקשה לסתם אמון באנשים והוא חשה כי אנשים רבים רואו אותה עירומה.

מסמכים מטעם הנאשם

הנאשם הגיש שתי עדות הצעירות משירותו במשטרה ומספר ממשרד הפנים ממנו עלה כי אינו זכאי לקבל רישיון לנשיאות נשך.

תסוקיר

מתסוקיר שירות המבחן עלה, כי הנאשם גדול בתחום משפחתי נורמטיבי והוא בעל קשרים טובים עם משפחתו שמודעת לעבירות ותומכת בו. הנאשם בעל תואר שני בחינוך ושירות כקצין מג"ב בשלושים שנה וזכה במספר עדות הצעירות. הנאשם תיאר את הקשיים שהוא חוות מאז פוטר לרבות שחיקת מעמדו בכפר מגוריו והקשיים שלו למצוא עבודה.

עוד עלה מהתסוקיר, כי הנאשם קיבל אחריות פורמלית בלבד לעבירות אותן עבר. לדברי הנאשם, הוא ביצע את המעשים הקשורים למתלוננת ב', משום שהתרשם שהיא אינה יציבה בנפשה וחשש שהיא עלולה לפגוע בעצמה, ולא מתור מניע מיini. כמו כן, הנאשם הכחיש כי צילם את מתלוננת א' וטען כי אינו יודע מי היא (הובהר, מפני הסוגור והנאשם, כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאותו, ר' ע' 4 לפרוטוקול הדיון מיום 22.10.30). עם זאת עלה מהתסוקיר, כי כיום הנאשם מכיר בכך שפועל בשיקול דעת מוטעה, אך שלל נזקקות טיפולית.

להערכת שירות המבחן הנאשם אינם מתאימים להליך טיפול, שכן הוא מחזיק בדפוסי חשיבה מעווית ובעמدة קורבנית, וכן סיכון להישנות ביצוע העבירה.

לאור אלה, המליץ שירות המבחן על עונש מסר בדרכ שלבודות שירות לצד מסר מוותנה ותשלום פיצויים.

טייעוני הצדדים

ב"כ המשימה עמדה על הערכים המוגנים ועל נסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה צינה, כי הנאשם היה מפקדן של המתלוננות, והפנתה לתחום שבמעשיהם הנאשם והנזק שנגרם כתוצאה מהם. לאור אלה, המשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין חמישה וחמשי מסר בדרכ של עבודות שירות ועד לשנת מסר. ביחס לעונש הראו טענה, כי המשימה הביאה בשיקוליה את הودאת הנאשם והחיסכון בזמן השיפוטי אך מנגד הפנתה לכך שהנאשם מחזיק בעמدة קורבנית.

לאור אלה, עתירה להשת על נאשם עונש של 7-8 חודשים מסר בדרכ של עבודות שירות לצד ענישה נלוות.

ב"כ הנאשם טען, כי עובדות כתוב האישום אינן מעלות חשש להפרצת התמונות. עוד טען, כי העבירות בוצעו לפני זמן רב ובטעין הנאשם פוטר, משלם מחיר חברתי, מתקשה במצבה עבודה אחרת, והן אינן מעידות על שירתוו רב השנים במשטרה. לשיטת הסגנון, מתחם העונש ההולם נוע בין מסר מותנה לארבעה חודשים מסר בדרכ של עבודות שירות. עוד טען, כי הייתה אי הבנה בתקשות שבין הנאשם לשירות המבחן, ביחס לקבלת האחריות, ומכל מקום קיימים אינטראס ציבוריים לאפשר לנאשם לננות להשתקם, ועל כן ביקש להפנות את הנאשם לקבלת תסוקיר משלים לבחינת העניין. לחופין ביקש להטיל על הנאשם עונש בתחתיות המתחם והפנה בין היתר לתקופת השירות הארוכה ולכך שהנאשם בעל אחוזי נוכחות. לאור אלה טען, כי העונש הראי הוא מסר מותנה וצ'ו של"צ. עוד ביקש, כי מצבו הכלכלי של הנאשם יובא בחשבון לעניין קביעת הפיצויים.

הנאשם אמר את המילה האחורה וביקש לומר כי הוא מצטרע על מעשיו וכי הוא מتنצל כלפי המטלוננות. עוד מסר, כי הוא פוטר מעבדותו והוא חש מזה לעלה משנתים כאלו הוא עבר משפט יומיומי בשל השיח החברתי שנוצר סביבו בכפר מגורי.

מתחם העונש ההולם

בשתי ההזדמנויות שוניות, הטמין הנאשם מצלמה נסתרת בחדריהן של שוטרות חובה עליו פיקד, וצילם אותן בעירום. למרות פער הזמןים, אקבע מתחם עונש הולם אחד לשני האירועים:

מעשו של הנאשם פגעה קשה בפרטיוון של המטלוננות. גם במסגרת הנזקשה של שירות חובה כלוחמת במג"ב, יכולה שוטרת לצאת מהחדר המגורים שלה הוא סיבה מגנט ובטוחה, בה היא יכולה לפשט את מדיה בפרטיוון, מבלי אדם אחר - קל וחומר קצין ביחידת - צופה בה בהחבא, באמצעות מצלמה נסתרת. לצורך ההגנה על הפרטיוון בדgesch נוכח ההתפתחות הטכנולוגית, התקיים בית המשפט העליון בע"פ 9893/06 לאופר בפס' 19 לפסק דין של השופט פרוקצ'יה:

**הצורך בהגנה על הפרטיוון ועל עולמו האינטימי של האדם בעולם המודרני, מצד הקלות הבלתי
נסבלת הכרוכה בחדרה לעולמו הפרטי באמצעות טכנולוגיים כאלה ואחרים, מחיבים גישה
SHIPOTIT MACHMIRAH, אשר TIYSHIM AMTSU'I ACIFAH NAOTIM LZOOR HADBART TOFEUA UBERINNIH, המהווה
SIMAN HICR LIKOLOT HARSTONIOT HATMONOT BESHIMOSH LERUAH BETCNOLOGIA MODERNTA.**

כפי שציינתי לעללה, המאשימה לא ייחה לנאשם בכתב האישום מניע מני לצילום של המטלוננות, וככתב האישום שותק בעניין זה. עם זאת, כעולה מעדותה של מטלוננט ב' ומהצתרתה של מטלוננט א', אותן צילם הנאשם כשהיא בעירום, הפגיעה בפרטיוון קשה וחמורה, ותוצאותיה מלאות את המטלוננות עד היום: מטלוננט א' מסרה בהצתרתה כי היא חששת שמא תצלום כאשר היא משתמשת בשירותים ציבוריים או מודדת בגדים, וכן מסרה כי היא חששת שמא התמונות שצילם הנאשם הופכו לאחרים.

עיר בהקשר זה, כי אמן לא יוחס לנאשם כי הפיז את תמנונתיה של המטלוננות, אך ניתן להבין את חששה של מטלוננט א', כי תמנונתיה יופצו. ואפנה בהקשר זה לע"פ 1269/15 פלוני (23.12.15):

**CIDOU, CHOMARIM HAMOFZIM BROSHT HAINTERNET MOUBARIIM BEMAHIROT RABBA LENMUENIM RIBIM VBLTI MIZOHIM,
ULUTIM KROVOT BAIRUIM MUSOG ZA "AT HUNUSA AIN LEHSIB". TAMD TIFTAKN HAFSHROT SHACHELOMIM**

עמוד 3

ייפויו בעתיד, כאשר לא ניתן לדעת מי צפה בהם, ואף עצם הידיעה על קיומם עלולה להיות טראומטית ולעורר בבת תחושת חוסר ביטחון עמוקה דואكا במרחבים האישיים הנטפסים כפרטיים ביותר.

מתלוננת ב' העידה לפני, כי מאז גילתה שצולמה היא חשה חוסר ביטחון אפילו בדירתה, בה היא מתגוררת עם שותפות, ובודקת האם היא מצולמת, וחוששת להשתמש בשירותים ציבוריים וחדרי מדידה בחנויות בגדים.

מעבר לפגיעה הישירה במטלוננות, הנאשם הפר את האמון אשר ניתן בו, בכך ייחידה וכמפקדן של המטלוננות, וכן את פער הכוחות שבין קצין ומפקד ובין שוטרות בשירות חובה, הנטונות למרותו. בכך פגע לא רק במטלוננות, אלא בטחון האישית והחששות המוגנות של שוטרות אחרות, ובמרקם יחסיו האמון שבין שוטר (או חייל) ובין מפקדו.

מעבר לכך, הנאשם ניצל את גישתו למגורי השוטרות על מנת להתקין שם את המצלמה ולפגוע בפרטיותן וכן את העובדה שהמטלוננות הן שוטרות בשירות חובה, אשר אין להן אפשרות שלא לישון ולהתרחק לחדרי המגורים בסיס בו הוצבו, וכך היו חשופות לפגעה.

אני עיר לכך שהמצלמה בה השתמש הנאשם כללה גם מיקרופון ונitin היה לשמעו באמצעותה את הנעשה בחדרים, דבר המעצים את פוטנציאלי הפגיעה בפרטיותן של המטלוננות, ומטעם זה יוכסה לניטר גם עבירה של האזנת סתר בה הודה והורשע. אכן, לא עליה מכתב האישום כי מי מהמטלוננות שוחחה עם אחר בעת שהניטר צילם אותה, אך שפטנצייאלי פגעה זה לא מומש, אך עדין יש להביאו בחשבון בקביעת המתחם.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את עצמת הפגיעה בפרטיותן של המטלוננות, הנזק שנגרם להן כתוצאה מהמעשה, המעליה באמון שנייתו בניטר מן הצד מפקדיו והן מן הצד המטלוננות והפגיעה הרוחנית שגרמו מעשו לתחשות הביטחון והמוגנות של יתר השוטרות. מנגד אביא בחשבון, כי המאשימה לא יוכסה לניטר, כי فعل מתוך מניע מני. בשים לב לאלה, מתחם העונש ההולם אותו ביקשה המאשימה לקבוע, בין חמישה חדש מאסר בעבודות שירות ועד שנה מאסר בפועל ועונשים נלוים, נראה הולם את חומרת המעשים ועכמת פגיעתם במטלוננות.

דין והכרעה

מכלול שיקולי העונשה פועל לצמיתו הניטר: מדובר באדם אשר מלבד אירוע זה ניהל חיים נורמטיביים, תרם לבטחון המדינה בשירותו המשטרתי וזכה להערכת מקצועית ממפקדיו (ואף הוציאו תעוזות הצעיניות). כמו כן הנאשם קיבל אחריות מעשו וכבר בפתח הדיון הראשון הודה במלוא עובדות כתוב האישום, שלא במסגרת הסכמה עם המאשימה ולא כל תמורה. לנ轩ן זה משקל רב לצמיתו הניטר, שכן בכך חסר מהמטלוננות את הקושי הכרוך במתן עדות, וש בו למד על הבנת הפסול שבמעשים.

אני עיר לכך שהניטר קיבל אחריות חלקית למעשו בפני שירות המבחן, וכי ההסבר שהציג למעשו, כי הטמין את מצלמה בחדרה של מטלוננת ב' בשל דאגה לשלומה וחשש שהוא פגע בעצמה, אינו חרף מקשימים. עם זאת, לא יוכסן לניטר כי فعل מתוך מניע מני והטעם להטמתה המצלמה אינם חלק מהמסגרת הדיונית - ועל כן דבריו של הניטר אינם סותרים את המסגרת העובדתית.

נתתי דעתך לטענת ב"כ הניטר, כי הייתה "טעות בהבנת הדברים" בעת ערכית החקירה ולבקשתו להפנות את הניטר לקבלת תסוקיר משלים - אך לא מצאתה בהן ממש. מהתסוקיר עולה שירות המבחן בירר עם הניטר באופן יסודי

ומעניק את הרקע למשיו והתרשם, כי בשל עיומי חסיבה והסתכלות קורבנית הנאשם אינו מתאים להליך טיפול - ומסקנה זו נראה לי מסקנת, לאור מכלול הנתונים שנפרטו בתסaurus. למעשה מהדרוש אוסף, כי על פי התרשומי השרה מהנאשם ולאור נתוני האישים, אינני רואה חשש כי בשל פער שפה לא הובן בעת עירכת התסaurus. משכך, נחיה דעתך כי התסaurus משקף נוכחה את דבריו של הנאשם לעורר התסaurus ואת מידת התאמתו של הנאשם להליך טיפול, ואין מקום להפנות את הנאשם שנית לשירות המבחן לצורך "מקצת שיפורים".

הדברים אמרים, בין היתר, בשים לב ביחס להסבירים שנית הנאשם למשיו, שאמנם אינם סותרים את עובדות כתוב האישום, אך מנגד אינם מלמדים על נזקקות טיפולית (או התאמה להליך טיפול).

לאור האמור מעלה, אישית על הנאשם עונש בתחתית המתחש, קרי חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות, ואוחיבו בפיצוי למצלוננות.

גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

לפיך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר בפועל, בהם ישא בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לשאת בעונשו ביום 23.1.23, כפי שפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.
- ב. ארבעה חודשי מאסר, בו לא ישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר אחת מהעירות בהן הורשע, או עבירה מין.
- ג. פיצוי לכל אחת מנפגעות העירה בסך 7,500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.22.

ה חוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו לעללה. ניתן יהיה לשלם את הפיצויים תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מה דרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il.
- ב. מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 00-2055000-35592 או בטלפון 073-2055000.
- ג. במזומנים בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשובר תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

נitan היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, בנסיבות הצדדים.